

'הפרובלמטיות מתחילה עם החיבור ביניהם', הצבה; צבע מים, עט, דיו ועפרונות צבעוניים על נייר, טקסט שלי בתוך פרק מתוך ספר, 'מן המוכן' - מאה שנה לרדי מייד', מוזיאון חיפה לאמנות 2013.

במרכז העבודה עומד דף כתוב בכתב ידי, מתוך סיכום שיעור של פרופ' מרדכי (מוטי) עומר ז"ל. שם הקורס: "הכיסא הריק". שם המוסד: בצלאל. תאריך השיעור: 2.2.89. השיעור עוסק במרסל דושאן, בגלגל אופניים ובשרפרף מטבח וב"פרובלמטיות של החיבור ביניהם".

באמצעות עבודה עם רישומים וטקסטים והצבה שלהם בחלל, אני קוראת את השיעור במבט לאחור לא רק כמפגש מכונן עם רדי-מייד, אלא כטקסט (ט) חניכה של כניסה לשפת האמנות ולסדר הסימבולי של תולדות האמנות.

סיכום השיעור על מרסל דושאמפ מתוך הקלסר בקורס של מוטי עומר 'הכסא הריק'. 2.2.89 בצלאל

דושמפ- גלגל האופניים

במנוגד לברנקוזי ושווה ערך לו, מייסד האמנות הקונספטואלית, דושאמפ. 1913- רדי מייד ראשון. שרפרף מטבח רגיל ביותר, מצוי בחנות רהיטים של מס- פרודוקציה. על השרפרף, במרכזו – אופן החודר למושב ומחזיק את הגלגל. הכסא הוא כסא בסיסי, ידוע וקל לזיהוי. הוא הדין לגבי האופן. ניתן לזיהוי ממבט ראשון, ללא עוררין. הפרובלמטיות מתחילה עם החיבור בניהם. הכלאה. מין בשאינו מינו. מתקבל דבר שלישי. לא כסא ולא אופן אלא כסא+אופן (כסאופן) $C = A + B$. A ידוע B ידוע אבל C הוא הנעלם. בן הכלאיים שצריכים ברגע זה להגדירו. משבר האובייקט. אחת הבעיות הקשות של המאה ה-20. דושאמפ מזעזע את האמנות. וזאת משום שהחפצים מוגדרים. מה זכות קיומו של C הנעלם, הדבר השלישי שנוצר אם אנחנו כל כך מתלבטים במסר שלו.

טקסט מתוך המיצב

הוא רצה שאסובב לו את הגלגל. לא רציתי.

הוא אמר לי לשבת על הכסא ושם לי את המוט של הגלגל בין הרגליים.

הוא אמר שהרדי מייד שלוו זה הדבר הכי טוב שהוא יכול לתת לי.

לא רציתי שהוא יתן לי דברים כאלו.

הגלגל המשיך להסתובב. זה כאב.

ביקשתי ממנו שיוציא את זה. הוא סרב.

הוא חיזק את הברגים למטה ואמר לי להוריד חולצה לפני שאנחנו משחקים שח כי זה עוזר לו לריכוז.

רציתי לתקוע מקל בגלגל כדי שיפסיק להסתובב. אבל המקל כבר היה תקוע עמוק בפנים והדם

התחיל לטפטף.